

МНОГОСТРАННИ СПОРАЗУМЕНИЯ С УЧАСТИЕТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
В ОБЛАСТТА НА ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

КОНВЕНЦИЯ ЗА ОПАЗВАНЕ НА ДИВАТА ЕВРОПЕЙСКА ФЛОРА И ФАУНА И ПРИРОДНИТЕ МЕСТООБИТАНИЯ (БЕРНСКА КОНВЕНЦИЯ)	
Подписване	19.09.1979 г., Берн, Швейцария
Ратифициране	Ратифицирана от Великото народно събрание с Решение от 25.01.1991 г., ДВ, бр. 13 от 1991 г.
Обнародване	ДВ, бр. 23/10.03.1995 г.
Влизане в сила за Република България	1.05.1991 г.
Интернет адрес	www.coe.int/t/e/Cultural_Co-operation/Environment/
Координираща дирекция	Национална служба за защита на природата
Национален координатор	Валери Георгиев Адрес: 1000 София, бул. “Мария Луиза” № 22 Телефон: +359 2 940 61 51 Факс: +359 2 940 61 27 E-mail: vtsgeorgiev@moew.government.bg
Координатор от отдел “Международно сътрудничество”	Галина Ангелова Адрес: 1000 София, бул. “Мария Луиза” № 22 Телефон: +359 2 940 62 41 Факс: +359 2 987 38 67 E-mail: grangelova@moew.government.bg

Основни ангажименти

1. Целите на тази Конвенция са запазването на дивата флора и фауна и техните местообитания и по-специално на тези видове и местообитания, чието запазване изисква сътрудничеството на няколко държави, както и подпомагането на това сътрудничество.
2. Специално внимание се отделя на застрашените и уязвими видове, включително застрашените и уязвими мигриращи видове.
3. Договарящите страни вземат необходимите мерки за поддържане или адаптиране на популацията на дивата флора и фауна на такова ниво, което отговаря по-специално на екологическите, научните и културните изисквания, като се отчитат икономическите изисквания, условията за отдых, както и нуждите на подвидове, разновидности или форми, изложени на риск, в дадени райони.
4. Всяка договаряща страна предприема необходимите стъпки за стимулирането на национална политика за запазване на дивата флора и фауна и природните местообитания, като се отделя специално внимание на застрашените от изчезване и уязвими видове и особено на ендемичните видове и на застрашените местообитания в съответствие с разпоредбите на тази Конвенция.
5. Всяка договаряща страна се задължава в своята политика за планиране и развитие, както и в мерките за борба срещу замърсяването, да има предвид запазването на дивата флора и фауна.
6. Всяка договаряща страна стимулира образованието и разпространява обща информация относно необходимостта от

	<p>запазване на видовете от дивата флора и фауна, както и техните местообитания.</p> <p>7. Национални доклади на 2 и на 4 години.</p> <p>8. Становища, информации, предложения и въпросници на определени теми.</p> <p>9. Участие в работни групи към Конвенцията.</p>
Законодателни актове, в които е транспонирана	<p>Закон за биологичното разнообразие;</p> <p>Закон за защитените територии;</p> <p>Закон за лова и опазване на дивеча.</p>
Инструменти за прилагане	<ol style="list-style-type: none"> 1. Изграждане на национална екологична мрежа. 2. Обявяване на защитени видове растения и животни. 3. Издаване на разрешителни за улавяне, убиване и събиране на екземпляри от защитени животински и растителни видове. 4. Разработване и прилагане на планове за действие за застрашени растителни и животински видове. 5. Регулирано ползване на видове от дивата фауна. 6. Съответстващи мерки за контрол на лова и ползването, с оглед опазване на мигриращите видове. 7. Използване на различни финансови източници за финансиране на проекти и дейности, свързани с прилагане на конвенцията, в т.ч. национални и международни.